

تاهمینہ سبعتی‌شاد
گروه‌جامعه

طبق اصول ۳۰، ۳۱ و ۴۳ قانون اساسی، دولت موظف است تا زمینه آموزش‌وپرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره متوسطه فراهم سازد و وسایل تحصیلات عالی را تا سرحد خودکفایی کشور به‌طور رایگان گسترش دهد. این درحالی است که با گسترش نگرانی‌هایی در کشور، نظام آموزشی هم از این مسأله در امان نبوده و گسترش مدارس غیردولتی منجر به نابرابری و بی‌عدالتی آموزشی شده که در نهایت منجر به شکاف اجتماعی می‌شود. از سوی دیگر طی سال‌های اخیر خروجی کنکور ابهاماتی را درخصوص عدالت آموزشی در کشور ایجاد کرده که به دلیل تأثیر آن در آینده ایران نباید ساده از کنار این موضوع عبور کرد. البته همین هفته پیش بود که رئیس‌جمهور از وضعیت آموزش‌وپرورش و نحوه برگزاری کنکور در کشور انتقاد کرد و بر لزوم اجرای عدالت آموزشی در اقصی نقاط کشور و رفع مشکلات آموزش‌وپرورش تأکید کرد و گفت: «قابل قبول نیست کسی که پول و آشنا و امکان ندارد بچه او در مدرسه‌ای درس بخواند که ممکن است خوب آموزش نیند. باید همه مدارس استاندارد قابل قبول داشته باشند. این‌که اکثر دانش‌آموزانی که به دانشگاه می‌روند از افراد و خانواده‌هایی باشند که به مدارس ویژه و خصوصی می‌روند به دور از عدالت است و باید اصلاح شود.» حرف‌هایی که به‌وضوح نشان داد شوای‌های عالی سیاستگذاری کلان در حوزه فرهنگی و آموزشی کشور، ممکن است به جای حل مسأله، تبدیل به مسأله شده باشد. بحث عدالت آموزشی و کیفیت و اثربخشی مدارس دولتی موضوع حائزاهمیتی است. مسأله‌ای که یکی از جلوه‌های مهم بی‌عدالتی آموزشی و فاصله عمیق بین کیفیت مدارس دولتی عادی با مدارس خاص را نشان می‌دهد چرا که عدالت آموزشی و دسترسی برابر همگان به فرصت‌های آموزشی برابر، یک اصل مهم در نظام حکمرانی است و مقد همه عدالت اجتماعی محسوب می‌شود و هرساله این موضوع با یک پایان باز باقی می‌ماند و ۸۵ درصد دانش‌آموزی که در این مدرسه‌ها به امید آینده‌ای بهتر مشغول تحصیلمند. در حالی‌که کیفیت آموزش در مدارس تأثیر بسزایی در آینده آموزش و پیشرفت جامعه و برقراری عدالت اجتماعی دارد، شاید بهترین راهکار برای برقراری عدالت آموزشی از همین مقطع حساس باشد و انتظار می‌رود دکتر پزشکیان که همواره بر مسأله عدالت اجتماعی تأکید دارد، این عدالت را از عدالت آموزشی و تقویت مدارس دولتی آغاز کند؛ چالشی که سرآغاز گفت‌وگوی ما را با ابراهیم سحرخیز، معاون اسبق وزارت آموزش‌وپرورش درباره تقویت این‌ مدارس فراهم کرد.

در گفت‌وگوی «جام‌جم» با معاون اسبق وزارت آموزش‌وپرورش مطرح شد

هیچ سهم مدارس دولتی از آموزش‌وپرورش طبقاتی

کلاس پرجمعیت، معلمان بی‌کیفیت و بودجه ناچیز اصلی‌ترین دلایل ضعف مدارس دولتی است

[۱] آقای سحرخیز، مایاتنوع‌گسترده‌ای در مدارس مواجهیم و حتی مدرسی که نام دولتی بر آنها اطلاق می‌شود انواع مختلفی دارند. با این اوصاف کدام مدارس را می‌توانیم دولتی حساب کنیم؟

ما زمانی که می‌گویم مدرسه دولتی، باید حساب سایر مدارس همچون سمپاد، شاهد، هیات‌امانی و... را جدا کنیم، چراکه این مدارس با دریافت پول و درآمدی افزون بر آنچه از دولت می‌گیرند و با شهریه مردم اداره می‌شوند و اصلا نباید این مدارس را مدرسه دولتی اطلاق کنیم. این مدرسه‌ها به‌نوعی خصوصی هستند، یعنی یکی‌سری از امکانات‌شان دولتی است، اما عمده درآمدهای آنان که به اداره و کیفیت مطلوب ما مدرسه منجر می‌شود از محل همان درآمد یا شهریه‌هایی است که از مردم می‌گیرند. بقیه مدارس هم مدرسه‌های عادی دولتی هستند، بنابراین زمانی که از عدالت آموزشی یا تقویت مدارس دولتی صحبت می‌کنیم منظور ما همین جامعه و یک بخش حادکنری از مدارس دولتی است.

[۲] اسمال سهم مدارس دولتی از رتبه‌های برتر کنکور فقط ۷ درصد بود! با عنایت به این موضوع مهم‌ترین راهکار برای ارتقای کیفیت وتقویت این مدارس چیست؟

مهم‌ترین عامل ومتغیری که باید به آن توجه شود، تأمین و تربیت نیروی انسانی متخصص به‌عنوان معلم و دیگر عوامل اجرایی برای اعزام به این مدارس است. متأسفانه در ۲۰ سال اخیر به اسم تنوع‌بخشی به مدارس، دانش‌آموزان را غریال کردیم. یعنی بهترین دانش‌آموزان به لحاظ معدل را با برگزاری آزمون جدا کرده و آنان را به یک‌سری از مدارس خاص فرستادیم. در این بین دانش‌آموزانی می‌ماند که باید به مدارس عادی بروند و همین اتفاق برای معلمان هم رخ می‌دهد. آموزش‌وپرورش وقتی که می‌خواهد ساماندهی نیروی انسانی انجام دهد، متخصص‌ترین خوشنام‌ترین و توانمندترین معلمان را به

مدارس غیردولتی می‌فرستد. با این حال کیفیت‌بخشی به مدارس دولتی نیازمند جذب و به‌کارگیری معلمان توانمند، با انگیزه، تازه‌نفس و مجرب است. کسانی که تازه استخدام می‌شوند راه‌روستاها و کسانیکه تجربه‌ی بیشتری دارند را بر حسب امتیاز به مناطق شهری می‌فرستیم. طبیعتاً باید در خطوط جذب و استخدام معلمی بازنگري داشته باشیم و اجازه ندهیم معلمان ضعیف وارد چرخه آموزش شوند. از سوی دیگر جلوی استخدام‌های قله‌ای و بی‌ضابطه را بگیریم.

[۳] به نقش معلمان در تقویت مدارس دولتی و لزوم توانمندسازی آنها اشاره داشتید. این مهم چگونه محقق می‌شود؟

ما نیازمند راه‌اندازی نهضت توانمندسازی معلمان هستیم. من در سال‌های اخیر شاهد به‌روزرسانی توانمندی و شایستگی‌های معلمان نبودم. وزارت آموزش‌وپرورش باید آموزش‌های حین خدمت را جدی بگیرد. یعنی معلمی که چندین سال پیش استخدام شده نباید به همان آموزش‌های آکادمیک و سال‌های ابتدایی خدمتش اکتفا کند. درحال حاضر بسیاری از معلمان، در دوره‌های آموزش خصوصی شرکت نکرده و فقط گواهی آن دوره را خریداری می‌کنند و به همین سبب تغییری در توانمندی‌شان حاصل نمی‌شود. آموزش‌وپرورش باید به‌صورت مستقیم، براجاری

آموزش‌های ضمن خدمت نظارت داشته باشد.

[۴] چه استانداردهایی در مدارس دولتی رعایت نمی‌شود؟

رعایت استانداردهای لازم در چینش دانش‌آموزان در کلاس‌های درس؛ ما دارای شاخص‌هایی هستیم که نمی‌توانیم آنها را نادیده بگیریم. اگر این شاخص‌ها را مدنظر قرار ندهیم، به‌صورت خودبه‌خود در کیفیت آموزشی دچار بحران می‌شویم. برای مثال یکی از این شاخص‌ها نسبت دانش‌آموزان به معلم است. در مدارس خاص یا خصوصی که وضعیت خوبی در کنکور دارند، کلاس‌هایشان استاندارد و نرمال است و بیشتر از ۲۵ دانش‌آموز در کلاس حضور ندارند. کلاس‌های پرجمعیت، خروجی و پیامدهای مثبت در جهت یادگیری ندارد.

[۵] آیا کنکور شاخصه مهمی در بحث عدالت آموزشی است؟

رسالت آموزش‌وپرورش این نیست که همه داشته‌هایش را در سبد کنکور قرار دهد. ما وظیفه داریم دانش‌آموزان توانمند تربیت کنیم و یکی از توانمندی‌هایشان شرکت در کنکور است. اما بخواهیم یا نخواهیم درحال حاضر کنکور به یک شاخص و سنجه برای ارزیابی توانمندی آموزش‌وپرورش تبدیل شده است. مدارس غیردولتی علاوه بر این‌که دانش‌آموزان را از یکدیگر جدا کردند، برایشان کلاس‌های جبرانی در زمینه کنکور هم گذاشتند، پس طبیعی است نتیجه‌ی بهتری در کنکور بگیرند. اما در مدارس دولتی حتی به کتاب‌های درسی و ساعت موظف هم نمی‌رسیم، چه برسد به برگزاری کلاس‌های تقویتی کنکور! مدرسه دولتی ما پول و معلمی ندارد که کلاس جبرانی برگزار کند، در نتیجه آسیب و زیانش را در کنکور می‌بیند. امروزه در کشور ما آموزش، خریدنی شده است، یعنی هر جایی هزینه‌کنی آموزش خوب نصبت می‌شود و جایی که پولی پرداخت نکردی آموزش بی‌کیفیت دریافت می‌کنی و نمونه‌ای را می‌توانید در مدارس عادی دولتی شاهد باشید.

من حتی شاهد این موضوع بودم که مدارس سمپاد، از اساتید دانشگاه معلم دعوت می‌کنند یا در مدارس غیردولتی از هر معلم و استاد نشان‌داری استفاده می‌کنند. عدالت این است که معلم خوب نصیب مدارس دولتی شود و کلاس‌ها شلوغ نباشد و تجهیزات و امکانات به‌روز شود.

[۶] شما تا چه حد با موضوع تنوع در مدارس موافق هستید؟

از نظر من برخی از مدارس عادی دولتی را باید تعطیل کنیم تا این حد دارای تنوع نباشیم. برای مثال در زمان جنگ و به اقتضای آن دوره مدارس شاهد را برپا کردیم، چراکه رزمندگان و ایثارگران نیازمند زمان بندی مناسب و ویژه برگزاری کلاس‌ها بودند. اما درحال حاضر ضرورتی بر دایر کردن مدارس شاهد وجود ندارد. یا مدارس هیات‌امانیی به جهت گرفتن پول بیشتر از مردم و مدرسه‌های نمونه دولتی که به اسم روستایی‌ها تانسیس

و به کام شهری‌ها تمام شد. حتی درصد دانش‌آموزان این مدارس هم روستایی نیستند، بلکه بیشتر بچه‌های مدیران کل و روسا در آن مشغول تحصیلمند. این مسائل با عدالت سازگار نیست، بنابراین نیاز است تا در تنوع‌بخشی به مدارس بازنگري کنیم. از طرفی جلوی رشد بی‌رویه مدارس غیردولتی را هم بگیریم. ما آموزش‌وپرورش را طبقاتی کرده‌ایم، به‌لغ، قانون اجازه داشتن مدارس غیردولتی را داده‌اما باید نظارت‌هایی هم بر این مدرسه‌ها وجود داشته باشد. از سویی حد و حدودی هم برای آن ایجاد کرده تا جایی که به آموزش‌وپرورش دولتی آسیب وارد نکند.

[۷] با این اوصاف، شما چه پیشنهاد و نظری برای کیفی‌سازی مدارس دولتی دارید؟

ما باید نگاه منظومه‌ای به آموزش‌وپرورش دولتی داشته باشیم و سرانه کافی در اختیار آنان قرار دهیم. این درحالی است که در نهایت هم به بحث بودجه می‌رسیم. سهم آموزش‌وپرورش دولتی از بودجه عمومی دولت طبق گفته مرکز پژوهش‌های مجلس ۹/۸ درصد است، یعنی اصلا ما هزینه‌ای برای آموزش‌وپرورش دولتی نمی‌کنیم. اگر آموزش‌وپرورش سرمایه‌ای است و اگر مسئولان دل‌شان به حال عدالت آموزشی می‌سوزد می‌خواهند که دانش‌آموزان روستایی هم فرصت برابری با بچه‌های شهری داشته باشند، باید اعتبارات آموزش‌وپرورش پر و پیغام شود. از طرفی نسبت اعتبارات پرسنلی به غیرپرسنلی درحال حاضر صفر است و باید به ۲۰ درصد برسد. یعنی ۲۰ درصد صرف کیفیت‌بخشی و ۸۰ درصد صرف اعتبارات پرسنلی شود. آن ۲۰ درصد باید در دست مدیران مدارس باشد تا صرف کلاس‌های جبرانی، ورزش و مواردی همچون رشد و تربیت دانش‌آموزان شود.

[۸] با عنایت به نقش نظارتی مجلس آیا ورود به این مسأله و ارائه طرحی برای نظارت بر کیفیت مدارس دولتی می‌تواند کارساز باشد؟

با طرح نمی‌شود کاری از پیش برد، چراکه بودجه را دولت پرداخت می‌کند. حدود سه دهه است که به‌بودجه آموزش‌وپرورش و ناتزاری در آن توجهی نداریم. هرساله بین ۲۳ تا ۲۵ درصد هم کسری بودجه در این حوزه داریم. این کسری بودجه نیز حاکی از آن است که دولت نمی‌خواهد برای آموزش‌وپرورش دولتی هزینه‌ای کند و حتی در پرداخت حقوق معلمان هم مانده و همین امر به رشد مدارس غیردولتی منجر شده است. متأسفانه شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره اعمال معدل در کنکور هم هیچ دردی را دوا نمی‌کند. متأسفانه اقدامات شورای عالی انقلاب فرهنگی از روی پختگی نیست و آن را به افراد کارداران واگذار نمی‌کند. یک‌بار طرحی را در کشور سراسری می‌کند، بدون این‌که بازخورد و نتایج آن را مورد بررسی قرار داده باشد. به نظر من دخالت مجلس و شورای عالی انقلاب فرهنگی، کار را بدتر می‌کند. باید کار را به شورای عالی آموزش‌وپرورش و افراد کاردارن سپرد و هر سال هم قوانین را تغییر ندهند. ما از تأثیر معدل هیچ عدالتی ندیده‌ایم بلکه دردرسی برای دانش‌آموزان مناطق محروم و حاشیه‌شهر نیز ایجاد کرده‌ایم.

Persian Gulf Petrochemical Industries Co

گزارشی از مهندسی یک موفقیت تضمین شده با ۶۰ گام سکوی پرتاب گروه صنایع پتروشیمی خلیج فارس آماده شد!

دکتر مهنلی‌سالم:چند ماهی به سه‌سالگی مدیریت دکتر علی عسکری در گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس مانده، آغاز این مدیریت گرچه با اما و اگر هایی از سوی بر خی رسانه‌ها و محافل آغاز شد؛ اما در ادامه مسیر آقای آقای علی عسکری به‌خوبی نشان داد همان‌طور که آقای محسن رضایی در همان هفته‌های ابتدایی مدیریتی او در هلدینگ خلیج‌فارس گفت او به معنی واقعی کلمه «مهندس» است و حاصل مدیر یتش مهندسی یک موفقیت تضمین شده با بیش از ۶۰ گام بود که آینده‌ای جدید برای بزرگ‌ترین هلدینگ خلیج‌فارس ترسیم کرده و حالا دیگری می‌توان گفت که

رؤیای رسیدن به رتبه اول منطقه دور از دسترس نیست، چرا که سکوی پرتاب آماده است!

در همان روز معارفه، آقای علی عسکری وقتی پشت تریبون قرار گرفت نگاه خود به صنعت پتروشیمی را عیان کرد، صنعتی که به‌عزم او و باتکیه‌بر تجربه جهانی هنوز راه فراوانی در ایران برای رسیدن به جایگاه اصلی‌اش دارد، چه آنکه صنعت پایین‌دست بیشتر روی کاغذ و طرح‌هایی‌که به دیوار اتاق مدیران نصب شده بود بیشتر محدود شده بود و هنوز حتی پایین‌دست آن‌طور که باید وارد ادبیات مدیر یتی صنعت پتروشیمی کشور نشده بود، صنعتی «های‌تک» که تحریم‌ها و مشکلات تعاملات جهانی دستبایی به آن را دور از دسترس نشان می‌داد.

او در نخستین سخنرانی، چهار سیاست خود را افزایش سودآوری، افزایش سهم گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس از بازار سرمایه و ارتقای ارزش سهام گروه تکمیل طرح‌های نیمه‌تمام و تکمیل زنجیره ارزش و به‌ویژه صنایع پایین‌دستی عنوان کرد.

پایین‌دست؟ کلید موفقیت

آقای علی عسکری که در آلمان و دیگر کشورها با راه‌آورها تأثیرات شگرف پایین‌دست بر رشد اقتصادی کشور‌های پیشرفته را دیده بود، از همان روز نخست توسعه پایین‌دست و ترسیم بازار صد میلیارد دلاری در دسترس برای صنعت پتروشیمی ایران را به‌عنوان یکی از اصول برنامه‌های توسعه محور خود برای چندبابر شدن سود هلدینگ خلیج‌فارس اعلام کرد.

ابان‌ماه ۱۴۰۰ بود که آقای علی عسکری با حضور در گفت‌وگوی ویژه خبری با اشاره به جلست و رایزنی‌های صورت‌گرفته با معاون اول رئیس‌جمهور و وزیر نفت، از محل شن‌احداث ۱۳ پارک‌های پایین‌دستی در ۴ استان به این گروه خبر داد، دستاوردی که حاصل چند ماه رایزنی و برنامه‌ریزی فشرده بود. بعد از آن در بهمن ۱۴۰۲ عملیات اجرایی ۱۰ پارک فناوریانه پتروشیمی در سواحل جنوبی کشور با رویکرد تکمیل زنجیره و خلق ارزش و محرومیت‌زدایی و اشتغال‌زایی به میزان ۶ میلیارد دلار توسط این گروه آغاز شد.

همین اقدامات بود که موجب شد در اردیبهشت ۱۴۰۱ در بازدید رئیس‌جمهور از غرفه گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس در حاشیه پنجمین نمایشگاه توانمندی‌های صادراتی، شهید رئیسی به تمجید از برنامه و آغاز ساخت پارک‌های پائین دستی صنعت پتروشیمی توسط هلدینگ خلیج‌فارس بپردازد و این را «کار حسابی» عنوان کند که موجب اشتغال‌زایی و موجب خرسندی مردم است.

درعین‌حال، استراتژی گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس برای رسیدن به این مهم، تقویت بیش‌ازبیش تعاملات خود با شرکت‌های دانش‌بنیان به‌منظور حرکت بر مسیر لبه دانش و دستبایی به تکنولوژی‌های نوین که برای توسعه صنعت پایین‌دست لازم و حیاتی است، استوار شد.

از همان ابتدای آغاز دوران مدیریتی آقای علی عسکری، بیش از ۲۰۰ تفاهنامه با شرکت‌های تولیدکننده قطعات و تجهیزات ایرانی صنعت پتروشیمی و دانش‌بنیان در سومین رویداد حمایت از ساخت داخل در صنعت پتروشیمی به ارزش ۱۵ هزار میلیارد تومان به امضا رسید، این مسیر در بهمن ۱۴۰۱ در چهارمین نمایشگاه حمایت از ساخت داخل و دانش‌بنیان در صنعت پتروشیمی با امضای ۱۸۰ تفاهنامه به ارزش ۱۳ هزار میلیارد تومان ادامه پیدا کرد و در بهمن ۱۴۰۲ این تلاش با پایه‌گذاری نخستین نمایشگاه ایران پتروکم، با حضور ۱۸۰ شرکت داخلی در سه بخش پایین‌دست، میان دستی و بالادستی صنعت پتروشیمی در فضای به مساحت ۲۱ هزار مترمربع و با حضور ۴ هزار نفر از متخصصان صنعت پتروشیمی در قالب ۲۳ کارگاه تخصصی به بلوغ رسید.

کار مهم دیگر در این راستا، پایه‌گذاری رویداد پترو فن در سال ۱۴۰۱ بود که نخستین دوره آن باهدف تعمیق نوآوری و فناوری در صنعت و رفع آن نیاز فناوریانه شرکت‌های تابعه گروه با بهره‌مندی

از توانمندی ۱۰۰ شرکت دانش‌بنیان با حضور معاون علمی و فناوری رئیس‌جمهور در کوشک وزارت نفت افتتاح و برگزار شد و آذرماه سال بعد، پتروفن ۱۴۰۲ در سطحی ملی و با حضور ۵۰ درصد از ظرفیت صنعت پتروشیمی کشور و ۲۵۰ شرکت دانش‌بنیان برگزار شد. شناسایی ۲۲۰ فنآورانه شرکت‌های تابعه هلدینگ خلیج‌فارس، برگزاری بیش از ۳۰۰ جلسه B2B و نشست‌های تخصصی درباره نقش نوآوری و فناوری در توسعه صنعت پتروشیمی از جمله دستاوردهای مهم این رویداد بود.

این رویدادها و تلاش‌های صورت‌گرفته موجب شد که هلدینگ خلیج‌فارس در فاصله سال‌های ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۳، ۴۱۰ قرارداد و تفاهنامه به ارزشی بالغ بر ۱۸ هزار میلیارد تومان با ۳۲۲ شرکت دانش‌بنیان و فنآور منعقد کند و از دیگر سو در مرداد ۱۴۰۲ نیز مرداد تفاهنامه به ارزش ۵ هزار میلیارد تومان با بانک شهر به‌منظور توسعه صنایع پایین‌دستی منعقد کرد که نتیجه این تلاش‌ها، پایه‌گذاری ارتباط نزدیک با بیش از ۵۰۰ شرکت دانش‌بنیان بود.

افزایش تولید، تضمین موفقیت

در مسیر رسیدن به کلید موفقیت اما نکته‌ای مهم و وجود داشت که کاملاً مورد توجه قرار گرفت و آن افزایش تولید گروه بود. افزایش تولیدی که با چالش‌هایی به‌ویژه در حوزه تأمین خوراک مواجه شده بود.

در این مسیر، اقدامات مهمی چون امضای تفاهنامه گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس و فولاد مبارک امضایان برای توسعه مایدان گازی، همکاری و سرمایه‌گذاری در اردیبهشت ۱۴۰۱، انعقاد ۴۷۰ میلیون یورو قرارداد EPC شرکت پالایش گاز بیدبلند خلیج‌فارس با شرکت‌های ایرانی جهت احداث تأسیسات جمع‌آوری گازهای مشعل شرق کارون در اسفند ۱۴۰۰ و انعقاد تفاهنامه یک‌میلیارد دلاری با شرکت نفت ملی ایران در اردیبهشت ۱۴۰۲ برای برنامه‌ریزی جهت سرمایه‌گذاری در مایدین نفت و گاز در راستای استفاده بهینه از منابع هیدروکربنی و تأمین پایدار خوراک مجتمع‌ها و حفظ محیط‌زیست صورت گرفت.

افتتاح مجتمع تأسیسات اسکل و مخازن صادراتی شرکت پالایش گاز بید بلند خلیج‌فارس با سرمایه‌گذاری ۲۷۰ میلیون یورو با حضور وزیر نفت و مدیرعامل گروه در اسفند ۱۴۰۰ راه‌اندازی شرکت پالایش گاز هویزره خلیج‌فارس با سرمایه‌گذاری ۱.۴ میلیارد دلار و با حضور رئیس‌جمهور شهید پس از ۱۱ سال در اردیبهشت ۱۴۰۲ و راه‌اندازی طرح اقلین پتروشیمی گچساران با سرمایه‌گذاری ۱/۳ میلیارد یورو و ظرفیت تولید سالانه یک میلیون تن اتیلن و ۸۳ هزار تن 3C و در تیرماه ۱۴۰۲ با حضور شهید رئیسی و همچنین آغاز طرح PDH پالایشگاه گاز بیدبلند خلیج‌فارس با ارزش‌آوری سالانه ۷۰۰ میلیون دلار و ایجاد شغل برای ۵ هزار نفر و همچنین آغاز عملیات اجرایی طرح PDH-PP پتروشیمی پارس با سرمایه‌گذاری ۸۶۶ میلیون‌دلاری باهدف ۸ هزار نفر اشتغال‌زایی مستقیم و در شهرریور ۱۴۰۲ و تزریق ۳۲ هزار میلیارد تومان منابع برای تکمیل طرح‌های نیمه‌تمام هلدینگ باهدف رشد تولید و افزایش سود در سال ۱۴۰۱ در همین مسیر مهم و ارز‌شمند بود.

این اقدامات موجب شد نتنها تولید گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس از ۲۰ میلیون تن در سال ۱۴۰۰ به ۲۵ میلیون تن در سال برسد که در دو مجمع سالانه فارس در مهر سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲، سهام‌داران از موفقیت‌های ارآمدی و سودآوری هلدینگ اعلام رضایت کنند چه آنکه اعلام شکسته‌شدن رکورد تولید گاز با رشد ۸.۲ درصدی و ثبت ۲۲ میلیون و دویست هزار تن تولید محصول، رشد ۸۶ درصدی فروش تجمعی گروه و رسیدن به ۲۰۷ هزار میلیارد تومان